

Valsts prezidenta Egila Levita runa, tiekoties ar politiski represētajiem un skolēnu darbu konkursa “Sibīrijas bērni” dalībniekiem

Publicēts pirms vairāk nekā 2 gadiem

Publicēts: 14.06.2023.

Ļoti cienījamā Dzintra Gekas kundze!

Sibīrijas bērni, viņu bērni un mazbērni!

Dārgie skolēni!

14. jūnijs ir sēru diena. Mēs pieminam 1941. gadā uz Sibīriju un citām vietām Krievijā varmācīgi aizvestos latviešus un cittautiešus, no kuriem daudzi Latvijā vairs neatgriezās.

Latvijas valsts pienākums ir pieminēt svešo varu upurus, nosodīt komunistisko un nacistisko režīmu un to noziegumus. Tas ierakstīts Satversmē. Tomēr mums, kas – kā ik gadu – šeit esam pulcējušies, šī piemiņa, protams, ir kas daudz vairāk par pienākumu. Mēs esam šeit pulcējušies, lai godinātu šo cilvēku likteņus. Tas ir svarīgi no mūsu tautas kopējās atmiņas un valstiskuma viedokļa.

Tas ir svarīgi arī mums pašiem, jo šī vēsture, kuru mēs šodien atceramies un par kuru mēs runājam, tā ir daļa no mūsu pašu vēstures – no mūsu ģimeņu un dzimtu vēstures. Tā ir zaudējuma apziņa par aprautām un nenotikušām dzīvēm, par padomju režīma aizlauztiem likteņiem, par netaisnību un bezspēcību noziedzīga nodarījuma priekšā.

Jūs, kas atrodaties šajā zālē, vislabāk zināt, ko nozīmē spītēt nolemtībai. Gan mūsdienu, gan nākotnes paaudzes apbrīno jūsu garīgo spēku un vitalitāti, spēju pastāvēt arī ļoti smagos apstākļos, saglabāt savu patību milzu pārspēka priekšā. Un vienlaicīgi nezaudēt sapni par Latviju.

Fonds "Sibīrijas bērni" dara ļoti vajadzīgu un nenovērtējamu darbu. Jūs jau ilgstoši vācat un apkopojat Sibīriju izgājušo cilvēku pārdzīvoto. No aizmirstības tiek pasargātas liecības par traģēdijām, kas nedrīkst tikt aizmirstas. Šīs atmiņas iegulst mūsu tautas un mūsu valsts kopējā vēsturē, mūsu kopējā tautas atmiņā.

Šādu vēsturisku liecību vākšanas darbu mērķtiecīgi un regulāri veic tikai divas institūcijas – Latvijas Okupācijas muzejs un fonds "Sibīrijas bērni".

Šī ir mana pēdējā tikšanās reize ar jums, esot Valsts prezidenta amatā. Savas prezidentūras laikā Latvijas vēsturiskās apziņas padziļināšana man vienmēr bija ļoti svarīga – jo dziļākas ir mūsu apzinātās saknes, jo stiprāki mēs esam šodien, būvējot neatkarīgu un demokrātisku Latviju, un jo stiprāki mēs esam globalizācijas vējos.

Jūsu darbs ir svarīgs elements latviešu nācijas identitātei. Individuālie pārdzīvojumi un okupācijas laiks latviešu nācijai – tas ir jāapzina un no tā ir jāizdara secinājumi. Es domāju, ka lielā mērā mēs šos secinājumus izdarām, bet tie vienmēr ir jāatgādina no jauna. Un jūsu pasākumos šie secinājumi vienmēr tiek atgādināti.

Mūsu tautas kopīgā izdzīvošanas spēja ir atkarīga no daudzu atsevišķu cilvēku gribas. Tautas pastāvēšanas mērķa piepildījums ir mūsu neatkarīgā, brīvā, demokrātiskā valsts.

Fonds "Sibīrijas bērni" šopavasār izdeva grāmatu "Mātes Sibīrijā". Tā ir piemiņa latviešu sievietēm – mātēm, kuras deportācijās uz Sibīriju tika izsūtītas kopā ar pavisam maziem vai lielākiem bērniem.

Es pateicos fondam "Sibīrijas bērni", Dzintrai Gekai un domubiedriem par jūsu neatlaidīgo un auglīgo darbu! Pateicos jums, godājamie Sibīrijas bērni un Sibīrijas bērnu mazbērni, kas esat šajā zālē! Jūsu darbs un jūsu pārdzīvojumi ir visu latviešu identitātes un vēsturiskās atmiņas sastāvdaļa.

Es pateicos ikvienam skolēnam, kurš piedalījās šajā konkursā ar saviem sarakstītajiem darbiem vai zīmējumiem, jau šajā vecumā piedaloties Latviešu nācijas identitātes veidošanā. Ir ārkārtīgi svarīgi šo stāstu izstāstīt vēlreiz un atkal nodot nākamām paaudzēm. Tas ir vajadzīgs tādēļ, lai cilvēki spētu orientēties šodien, sava laika realitātē, un novērtētu to, kas mums ir dots – sava neatkarīgā, demokrātiskā Latvijas valsts.

Es novēlu visiem labu veselību un možu garu, drošu skatu rītdienā!

Turpināsim strādāt!

Dievs, svētī Latviju!

Saistītas tēmas

[Egils Levits](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidenta-egila-levita-runa-tiekoties-ar-politiski-represetajiem-un-skolenu-darbu-konkursa-sibirijas-berni-dalibniekiem>